

Raak en toch mis

Ook in 2013 stonden de finalisten van het Van

Cliburnconcours op kop qua trefzekerheid en slagvaardigheid. Gedeelten uit de concerten van de drie prijswinnaars – Vadym Kholodenko, Beatrice Rana en Sean Chen – laten hier geen enkele twijfel over bestaan. Toch schieten ook de prijswinnaars van 2013 tekort als het gaat om de zeggingskracht. Een cd is wat dat betreft een genadeloos medium. Waar de drie je in de zaal ongetwijfeld overdonderd zouden hebben, vraagt een cd, zonder beeld en zonder zaal, een veel grotere verbeeldingskracht van de vertolkers.

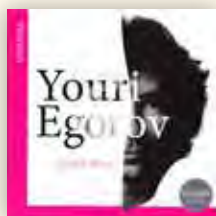
Vadym Kholodenko – de eerste prijswinnaar – houdt je in Stravinsky's *Trois Mouvements de Pétrouchka* nog wel op het puntje van je stoel, maar als Liszt's *Études d'execution transcendente* met evenveel geweld en even weinig legato uit de toetsen geramd wordt, dwaal ik al snel af en begin ik medelijden te krijgen met de noten die Kholodenko ten faveure van zijn circusact laat sneuvelen. Tweede prijswinnares Béatrice Rana mag in Schumanns *Symfonische Études* opus 13 en Ravels *Gaspard de la Nuit* ook niet direct het summum van verfijning heten. De ruim genomen bediening van het rechterpedaal is daar met name debet aan. Toch zet de Italiaanse de grote lijnen uitstekend op. En dat leverde haar de publieksprijs op. De derde prijswinnaar – Sean Chen – produceert in Brahms' Variaties opus 21 een wat nasale toon, maar een bij wijlen zeer persoonlijke vertolking van Beethovens *Hammerklaversonate* maakt aanzienlijk meer indruk. Misschien dat deze jongeman op de lange duur muzikaal wel eens het meeste in zijn mars zal blijken te hebben – maar of dat ook betekent dat hij een wereldcarrière zal maken is de vraag....

Elger Niels

Vadim Kholodenko – Harmonia Mundi
HMU 907605

Beatrice Rana – Harmonia Mundi 907606

Sean Chen – Harmonia Mundi 907607

Youri Egorov – a Life in Music

De kleine discografie van

Youri Egorov is in de 25 jaar sinds zijn overlijden aanzienlijk uitgebreid met radio-opnamen. Zoals Egorov – destijds omwille van zijn seksuele geaardheid uit de Sovyetunie uitgeweken – in ons kleine landje een status aparte mocht genieten die hem, wrang genoeg, in de schaduw van prominente leeftijdgenoten, nooit vergund zou zijn geweest. Zo is zijn kunst, wranger nog, door zijn vroege dood mogelijk een grotere zeggingskracht gegeven, dan bij zijn leven het geval zou zijn geweest. Dat wil niet zeggen dat Egorov artistiek wordt overschat. Een paar luistermomenten uit het pas door Et'cetera uitgebrachte retrospectief *Youri Egorov – a Life in Music* brengen genoeg voldoening om zijn positie te bevestigen. Tegelijkertijd is het wel zo dat er van roemruchte leeftijdgenoten talloze opzienbarende radio-opnamen zijn, die nog nooit zijn uitgebracht.

Op de 10 cd's uit box deze is te horen (en op de toegevoegde dvd ook zien) dat Egorov technisch tot de eerste rang behoorde, maar dat hij qua sonoriteit niet de meest krachtige en qua trefzekerheid evenmin de meest standvastige was en op grond daarvan tussen directe concurrenten niet voorop stond. Tegelijkertijd blijkt uit deze goeddeels live opnamen dat de eerste- en tweederangs Egorov in de concertzaal soms slechts luttele maten van elkaar verwijderd zijn. Wie dat voor lief neemt kan veel genieten, want Egorov verstond de kunst om tussen de noten door te spreken – en juist temidden van het publiek komt dat vermogen het sterkst naar voren.

Elger Niels

Et'cetera KTC 1469 – 10 cd's

Debuut-cd van Eke Simons

Het jaar 2013 is vruchtbaar geweest

betreffende de uitgaven van nieuwe cd releases. Sommige jonge Nederlandse pianisten deden dat via een platenlabel. Zoals Hannes Minnaar (Cobra Records), Valentina Tóth (Challenge Records). Anderen realiseerden dit in eigen beheer. Mirsa Adami, Martin Oei en Nicolas van Poucke zijn hier sprekende voorbeelden van. Maar er was nog een jonge Nederlandse pianiste die alle aandacht verdient gezien de kwaliteit van de door haar opgenomen cd

met werken van Janacek, Wiklander, Liszt en Schumann. Het is niet gebruikelijk om met een minpuntje een recensie te beginnen, maar de cd bevat geen 'inlegboekje' zodat men moet uitwijken naar Eke's website.

Maar deze site eenmaal gelezen hebbende is het duidelijk dat ze (*1981) een niet te onderschatten pianiste is.

Voor de realisatie van haar debuut-cd is zij uitgeweken naar een studio in Osnabrück, dit in nauwe samenwerking met geluidstechnicus Hans Erblisch. Drie opnamedagen in juni 2013 resulteerden in een cd met een alleszins interessante repertoirekeuze. De sonate I.X.1905 van Leos Janacek wordt door Eke overtuigend gespeeld met de juiste kracht en expressie, die dit stuk zo bijzonder maken. Door haar 2-jarig verblijf in Zweden voelt Eke een sterke verbondenheid met dit land (met in juli 2014 een zomertoer aldaar). Van de Zweedse componist Kurt Wiklander (*1950) speelt ze sonate opus 4. Met haar vertolking van dit stuk bewijst Eke dat ze zelfs van een compositorisch minder interessant stuk toch een waardevol geheel kan maken. Vervolgens twee Liszt werken: *Vallée d'Obermann* en een schitterende *Consolation* nr. 3 zonder bombastisch vertoon. Maar Eke Simons bewijst haar klasse met de fantasie, opus 17 van Schumann. Natuurlijk kent dit stuk een aantal uitvoeringen die als standaard mogen gelden (o.a. Pollini, Perahia en Argerich) maar deze opname is een waardevolle bijdrage aan een lange reeks. Voor verdere informatie over haar carrière, haar samenwerking met diverse instrumentalisten – zoals de cellist Harro Ruijsenaars – en haar speellijst in diverse concertzalen kan men haar website raadplegen: www.ekesimons.nl. Warm aanbevolen!

Frans C. Schulze

De eigenzinnige Kaja Draksler

Omdat ik bij de presentatie van de cd *The lives*

of many others was in het Amsterdamse Bimhuis, zag ik dat Kaja Draksler met een soort rond trommeltje op de snaren sloeg en heen en weer roetsjte in het inwendige van de concertvleugel. Dat veroorzaakte een merkwaardig, ritmisch rappend geluid, waarmee ook de cd opent. De titelsong is een door haar geschreven introvert en